

delse, når der indgås en aftale om køb af varer eller tjenesteydelser, der ikke er en betalingstjeneste, uanset at der sker betaling for den pågældende tjeneste med for eksempel et betalingskort. Hvor der indgås aftale om for eksempel køb af en vare ved fjernsalg, finder forbrugeraftalelovens regler om oplysningspligt ved fjernsalg anvendelse på forholdet mellem forbrugeren og den erhvervsdrivende, mens lov om betalingstjenester finder anvendelse på forholdet mellem betaler og betalers tjenesteyder, for eksempel betalers pengeinstitut.

For en fastlæggelse af begrebet betalingstjeneste henvises til lovforslagets bilag 1.

Hvorvidt der er tale om en fjernsalgsaftale, afgøres efter reglerne herom i forbrugeraftaleloven. Det følger af § 4 i loven, at fjernsalg er en aftale om varer, tjenesteydelser eller løbende levering af varer eller tjenesteydelser, når aftalen indgås ved brug af fjernkommunikation, uden at forbrugeren og den erhvervsdrivende mødes fysisk, og indgås som led i et system for fjernsalg, som drives af den erhvervsdrivende. Det bemærkes, at en aftale om fjernsalg, der samtidig er omfattet af lov om betalingstjenester, altid vil være en aftale om en finansiel tjenesteydelse, jf. § 5 i forbrugeraftaleloven.

De oplysninger, der skal gives efter forbrugeraftaleloven, vedrører:

- Eventuelle særlige risici ved tjenesteydelsen som følge af ydelsens særlige karakter eller som følge af de operationer, der skal gennemføres, ligesom der skal gives oplysning herom, hvis ydelsens pris afhænger af udsving på de finansielle markeder, og hvis historiske afkast ikke kan benyttes til at danne forventninger om fremtidige afkast, jf. forbrugeraftalelovens § 13, stk. 1, nr. 4 (kravet følger af artikel 3, stk. 1, nr. 2, litra c, i direktiv 2002/65).
- Eventuelle afgifter eller omkostninger, der ikke betales af udbyderen eller pålægges af denne, jf. forbrugeraftalelovens § 11, stk. 1, nr. 3 (kravet følger af artikel 3, stk. 1, nr. 2, litra d, i direktiv 2002/65).
- Hvor længe oplysningerne gælder, jf. forbrugeraftalelovens § 11, stk. 1, nr. 7 (kravet følger af artikel 3, stk. 1, nr. 2, litra e, i direktiv 2002/65).
- Vilkår om betaling; og levering, jf. forbrugeraftalelovens § 11, stk. 1, nr. 4 (kravet følger af artikel 3, stk. 1, nr. 2, litra , i direktiv 2002/65).
- Eventuelle specifikke ekstraomkostninger for forbrugeren ved anvendelse af den pågældende kommunikationsteknik, hvis sådanne ekstraomkostninger pålægges, jf. forbrugeraftalelovens § 11, stk. 1, nr. 6 (kravet følger af artikel 3, stk. 1, nr. 2, litra g, i direktiv 2002/65).

- Oplysninger om fortrydelsesfristen, herunder fortrydelsesfristens begyndelsestidspunkt og varighed samt betingelserne for og fremgangsmåden ved brug af fortrydelsesretten, herunder oplysning om, til hvilken adresse meddelelse om fortrydelse skal sendes, jf. forbrugeraftalelovens § 11, stk. 1, nr. 5 og § 13, stk. 1, nr. 3 og 5 (kravet følger af artikel 3, stk. 1, nr. 3, litra a, og d i direktiv 2002/65).
- Hvorvidt der findes en garantifond eller anden garantiordning, jf. forbrugeraftalelovens § 13, stk. 1, nr. 8 (kravet følger af artikel 3, stk. 1, nr. 4, litra b, i direktiv 2002/65).

Pligten til at give de pågældende oplysninger følger, som det fremgår, af forbrugeraftaleloven, som også indeholder den nærmere regulering af fortrydelsesretten samt betydningen af manglende opfyldelse af oplysningspligten, såvel civilretligt som strafferetligt.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den ændring af forbrugeraftaleloven, som foreslås ved lovforslagets § 112.

Forslaget til § 44 gennemfører direktivets art. 37, og til dels artikel 31, 2. pkt.

Til § 45

Umiddelbart efter at betalerens udbyder har modtaget betalingsordren, foreslås det, at udbyderen skal give betaleren en række oplysninger, som er opregnet i § 45.

Oplysningerne skal meddeles betaleren eller gives på den i § 43, stk. 1, anførte måde. Betaleren har derfor kun krav på at få oplysningerne på papir eller andet varigt medium efter anmodning. For en beskrivelse af begrebet varigt medium henvises til bemærkningerne til forslaget § 6, nr. 14.

Betalingen skal, jf. forslaget § 45, nr. 1, indeholde en reference, så betaleren kan identificere betalingstransaktionen, og, hvor det er relevant, oplysninger om betalingsmodtageren. Dette krav kan opfyldes ved at oplyse betalingstransaktionens transaktionsnummer. Hvis betaleren kun har oplyst et kontonummer, hvortil der skal overføres et beløb, vil betalere ns udbyder ikke kunne oplyse navnet på betalingsmodtageren i forbindelse med afgivelse af oplysninger efter denne bestemmelse, jf. reglerne om videregivelse i lov om finansiel virksomhed kapitel 9.

Efter forslaget til § 45, nr. 2, skal betalingstransaktionens beløb oplyses i den valuta, som betaleren anvendte i betalingsordren. Hvis en betaler anmoder om at få overført et beløb i euro fra en dansk bank, er det således beløbet i euro, der skal oplyses efter § 45, nr. 2, uanset at kontoen føres i danske kroner. Beløbet